

ΚΛΕΙΩ

Τόμος Δ'.
ΑΡΙΘΜ. 4 (76).

Συνδρομή άρχομένη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου έκαστου έτους, έξάμηνος μόνον
και προπληρωτέα: Πανταχού φράγκ. χρ. 10 ή μάγκ. 8.

ΕΤΟΣ Δ'.
τῇ 15/27. Φεβρουαρίου 1888.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Γεννηθείς ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1820 ἄγει νῦν τὸ 68. ἔτος τῆς ἡλικίας του. Τὰ στοιχειώδη μαθήματα λαβὼν ὁ κ. Λομβάρδος ἐν Ζακύνθῳ παρ' οἰκοδιδασκάλου ἀφίκετο τῷ 1843 εἰς Ἀθήνας, ἔνθα περατώσας τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς διήκουσε τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην ἐν τῷ ἡμετέρῳ πανεπιστημίῳ. Τὸ 1847 ἀπελθὼν εἰς Μόναχον ἐτελειοποιήθη ἐν τῇ ἐπιστήμῃ του, ἐπεσκέφθη δὲ διάφορα νοσοκομεῖα τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Ἐπανελθὼν εἰς Ζάκυνθον ἐξήσκησεν ἐπὶ τινὰ ἔτη εὐδοκίμως τὸ φιλάνθρωπον ἐπάγγελμα, σπουδάζων συγχρόνως τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος του.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἀφορήτου πλέον καταστάσεως τῆς Ἀγγλικῆς ἐπὶ τῶν Ἰονίων νήσων προστασίας, ἤρξατο ἀναπτυσσόμενος ὁ κληθεὶς ριζοσπαστισμός, οὗτινος ὁ σκοπὸς ἦτο ἡ ἀποτίναξις τῆς ἀγγλικῆς προστασίας καὶ ἡ ἑνωσις τῆς Ἐπτανήσου μετὰ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὰς τάσεις ταύτας δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ξένος ὁ κύριος Λομβάρδος· τούναντίον ὑπὸ θερμῆς φιλοπατρίας φλεγόμενος ἀνεφάνη ἐπὶ τῆς ριζοσπαστικῆς σκηνῆς, ἐκ τῶν πρωταγωνιστῶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ ἐν τῇ συγχρόνῳ ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ πολιτικῇ του δράσις, ἧς ἐνταῦθα θὰ δοθῇ εἰκὼν ἀμυδροτάτη.

Ἐν ᾧ αἱ περὶ ἐνώσεως ἰδέαι διετέλουν ἔτι ἐν σπαργάνοις ἐν

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Δ'.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Υπουργός ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ζακύνθῳ, καὶ ὀλίγοι ἦσαν οἱ ὑποστηρικταὶ αὐτῆς, ὁ κ. Λομβάρδος κατελθὼν τότε ἐξ Εὐρώπης πλήρης πυρὸς καὶ σφρίγους, διακαιόμενος δὲ ὑπὸ ἰδεῶν φιλελευθέρων καὶ ζωηρότητας, ὅςος εἶνε μέχρι τοῦδε, ἐπεδόθη μετ' ἀκατασχέτου ὁρμῆς εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἱερῶν πόθων τῆς πατρίδος του. Λίαν γνωστὸς καὶ δημοτικὸς γενόμενος προϋτάθη, παρὰ τὴν συναίνεσίν του, βουλευτὴς ἐκ τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος καὶ ἐκλεγείς τοιοῦτος, παρεκάθισεν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς

Ζακύνθου εἰς τὴν Ἰόνιον βουλὴν.

Ἡ ἀγγλικὴ προστασία ἐγκαίρως ἐννόησασα τὸν κίνδυνον, ὃν παρεσκευάζον οἱ ριζοσπάσται, καίτοι εὐάριθμοι τότε, δραστηριώτατα ἀντενῆργει πρὸς ἀποκλεισμὸν αὐτῶν ἐν πάσῃ ἐκλογῇ· πλὴν ὁ κ. Λομβάρδος ἀκαταπαύστως ἐξελέγετο. Καλῶς δὲ νοῶν τὴν δύναμιν τῆς δημοσιογραφίας εἰς ταύτας περιστάσεις ἐξέδωκε διαμένων ἐν Κερκύρᾳ ριζοσπαστικὴν ἐφημερίδα, ἣν ὠνόμασε „Παλιγγενεσίαν“, καὶ δι' ἧς ἐδημοσίευσεν τὰ φλογερώτατα καὶ αὐτόχρημα ἐνδουσιώδη ἄρθρα· σημειωτέον δ' ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο ἀπερίγραπτος ὁ κατὰ τοῦ τύπου διωγμὸς τῶν ἀγγλικῶν ἀρχῶν. Ἐν τούτοις ὁ κ. Λομβάρδος ἀγορεύων ἐν τῇ Ἰονίᾳ βουλῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 20. Ἰουνίου 1857, ἀν καὶ ἡρίθμει μόνον τέσσαρας ὁπαδοὺς ἀπροσδοκῆτως στρέψας τὸν λόγον εἰς τὸ τῆς ἐνώσεως ζήτημα,